

Установа адукацыі
«Мазырскі дзяржаўны прафесійны ліцэй
будаўнікоў»

Літаратурна-музычная кампазіцыя

“Дзень Маці”

Распрацавалі:
выкладчык Рагуліна Т.В.,

Мазыр

Літаратурна-музычная кампазіцыя “Дзень Маці”

1.Прэзентацыя “Анёл” (5 хвілін)

2.Лісты ўдзячнасці бацькам

3.На сцэне 2-е вядучых

1-ы. Як добра і справядліва, што 14кастрычніка зацверджана ў нашай краіне як Дзень Маці. Народная мудрасць сцвярджае: “Бацька фармуе розум, а маці – лашчыць цела і душу. І гэта сапраўды так. Мужчына імкнецца прадоўжыць сябе ў справах сваіх рук і розуму, у імені і прозвішчы дзіцяці, а жанчына дае жыццё новаму чалавеку, вучыць адрозніваць дабро ад зла. Ад маці мы атрымліваем свае першыя ўрокі.

2-і. Маці -- найлепшае і найцудоўнейшае з усяго, што створана калі-небудзь прыродай.

1-ы. Маці – гэта дом, адкуль мы выйшлі. Маці – гэта цяпло і спакой.

2-і. Вось чаму 14кастрычніка па прыкладу многіх краін свету ў 1996 г. уведзены і ў Беларусі ў ранг асаблівых.

1-ы. Дзень Маці супадае з вялікім народным святам Пакроваў. Паводле тлумачэнняў праваслаўнай цаквы, Пакровы – пакрывала Божай Маці, якая абараніла людзей ад бяды...

2-і. Нашы Маці гатовы ратаваць нас ад любога няшчасця, засланіць сваімі грудзьмі, каб толькі з намі нічога не здарылася.

1-ы. Адразу прыгадваецца старадаўняя прыпаведзь пра юнака, які па загадзе няўмольнай і хцівай каханкі, прынёс ёй у ахвяру матчына сэрца. Ён бег з ім у руках, моцна выцяўся аб камень і застаў. “Ой, табе ж баліць, сыноч?! Ідзі цішэй, дзіцятка”, -- азвалася матчына сэрца.

Верш “Сэрца маці” (чытае Кюлян Міхаіл)

Сэрца маці!

Наш боль быў тваім,

Не іначай.

Сорам наш

Ты касіла вялізарным горам,
Кропля ж кожная
Радасці светлай дзіцячай
Напаўняла цябе,
Разлівалася морам.

Песня “Мама” (выковаюць Кюлян Міхаіл і Артур)

Верш “Маці” (чытае Маскаленка Анастасія)

Цераз вокны ў хату
Месяц пазірае,
Спіць уся сямейка,
Ноч адпачывае.
Толькі наша маці
Шые, вышывае
Калыханку сыну
Ціхенька спявае:

- Спі, сыночак, родны,
Лю-лі, лю-лі, лю-лі.
Пад страхой усе птушкі
Ўжо даўно паснулі.
І ручнік на шчасце
Вышые сыночку.
З песняй ля калыскі
Прасядзіць усю ночку.

Песня “Царэўна” (выконваюць Кюлян Міхаіл і Артур)

1-ы. Раней за ўсіх яна ўстае,
Пазней за ўсіх кладзецца.
Яна жыве, яна паяе,-
І дзецям лепш паяцца.

2-і. Ты не шкадуі ласкавых слоў
Для роднай, для адзінай.
Адказвай маці на любоў –
Будзь верным, добрым сынам!

Песня “Мама” (выконваюць Кюлян Міхаіл і Артур)

1-ы. Ніхто цябе так не шкадуе і не любіць, як маці.
2-і. Ніхто так горка не тужыць па табе ў адзіноце, як маці.
1-ы. Ніхто не ўмее чакаць так, як яна. Ніхто, як маці не радуецца нават
самым маленькім радасцям дзяцей сваіх.
2-і. Ніхто не ўмее цярпець і дараваць так, як маці.

Верш “Маці” (чытае Рагуля Алеся)

Вецер свішча за цёмным акном.
Ціха-ціха ў хаце.
Ля іконы стаіць перад сном
Мая добрая маці.
Аб чым, ведаю, молішся ты –
За дзяцей і за ўнукаў.
У акно, бы вандроўнік чужы,
Вецер ціха пастукаў.
Змарылася. Цяжка адной
Упраўляцца па дому.
Думкі светлыя мрояцца ёй,
Адганяючы стому.
Вецер свішча за цёмным акном
Ціха-ціха ў хаце.
Ля іконы стаіць перад сном
Мая добрая маці.

2-і. А цяпер паслухайце легенду пра маці. Думаю, што для многіх яна будзе
павучальнай.

Даўным-даўно на беразе Чорнага мора жылі людзі. Яны аралі зямлю, пасвілі
скаціну і палявалі на дзікіх звяроў. Восенню, калі заканчвалі палявыя
работы, людзі выходзілі на бераг мора і наладжвалі вясёлыя святы. Спявалі,

танцавалі ля вогнішча, бавілі час у гульнях, якія заканчвалі кіданнем стрэлаў – стрэлаў шчасця. Калі юнак хацеў стаць паляўнічым, ён пускаў стралу ў бок лесу; калі пастухом – у бок поля. Глядзець гэтыя гульні выходзіў з мора сам цар Няптун. Кожны раз, гледзячы на гульні, ён усміхаўся і казаў:

-Як людзі ні выхваляюцца сваёй сілай, а мяне ўсё ж баяцца. Ніхто з іх не адважыўся пусціць стралу ў бок маіх уладанняў.

-Аднойчы выйшлі юнакі да вогнішча, раптам павярнуліся ў бок мора і ўсе, як адзін, пусцілі туды стрэлы. Няптун прыйшоў у шаленства:

-Я ўсіх вас пахаваю ў бездані марской! – закрычаў ён.

Жанчыны задумаліся: марскі цар на самой справе можа пахаваць іх дзяцей у моры. А жанчыны былі тут вельмі прыгожыя, дужыя і ніколі не старэлі.

Думалі яны, думалі і вырашылі аддаць усю сваю сілу сынам. Юнакі, узяўшы мацярынскую сілу, падышлі да самага берага мора. Каб не пусціць іх да вады, Няптун узняў вялікія хвалі, але хлопцы не пабеглі назад. Затое іх маці пасля гэтага сталі слабымі.

1-ы. Вы бачылі калі-небудзь слабых жанчын?

Калі сустрэнеце, ведайце: гэтыя жанчыны аддалі ўсю сваю сілу дзецям.

Калі Няптун убачыў, што юнакі не адступіліся, ён дзіка рассмяяўся і злосна закрычаў жанчынам:

-Няхай сабе вашы сыны выстаялі супраць мяне тут, на беразе, але ў моры я парву ім рукі!

Жанчыны зноў задумаліся. Так, марскі цар і гэта зрабіць можа, у яго моцныя жылы. Пакуль яны думалі, на паверхню вады выплылі дачкі Няптуна. Яны, як іх бацька, былі вельмі непрыгожыя і таму папрасілі:

-Жанчыны, аддайце нам сваю прыгажосць, а мы дастанем з дна мора моцнай травы, спляцём з яе жылы для ваших сыноў, і рукі ў іх будуць такія ж моцныя, як у нашага бацькі.

Жанчыны адразу згадзіліся і аддалі дачкам марскога цара сваю прыгажосць.

2-і. Калі вы ўбачыце дзе-небудзь непрыгожую жанчыну, ведайце, што яна ахвяравала сваім хараством дзеля дзяцей.

1-ы. Цар Няптун даведаўся аб тым, што зрабілі яго дачкі і разгневаўся, - выкінуў іх з мора, ператварыў у чаек.

2-і. Вы чулі, як чайкі плачуць над морам? Гэта яны просяцца дахаты, але жорсткі бацька не пускае іх назад і нават не глядзіць на іх.

1-ы. Затое маракі заўсёды глядзяць і наглядзецца не могуць на чаек, таму што яныносяць прыгажосць іх маці.

2-і. Юнакі, адчуўшы моц у руках і плячах, нарэшце выйшлі ў мора. Выйшлі і прапалі. Чакаюць іх маці, чакаюць – не вяртаюцца сыны. Паявіўся зноў перад жанчынамі Няптун і засмяяўся так, што ад яго смеху нават хвалі заходзілі па моры.

-Не дачакацца вам цяпер сыноў! – рагатаў ён. – Яны ж блукаюць. Вы забыліся, што на моры няма ні дарог, ні сцяжынак.

Ён зноў зайоўся ў страшным смеху.

1-ы. Тады жанчыны ўсклікнулі:

-Няхай будзе ў нашых вачах менш святла, але няхай над нашай зямлёй яшчэ ярчэй гараць зоркі, каб нашы сыны знайшлі па іх дарогу да родных берагоў. Толькі так казалі, і ў небе адразу ярка-ярка заблішчалі зоркі. Юнакі ўбачылі іх і хутка вярнуліся дамоў.

2-і. Вось чаму маракі моцныя і непераможныя. Маці аддалі ім ўсё лепшае, што мелі.

Верш “Маці” (чытае Кюян Міхаіл)

Кажуць мне, падобна да цябе я.
Усмешка, як твая, пагляд вачэй.
Колькі ж, мама, з добраю надзеяй
З-за мяне не спала ты начэй?
Ростам я з табой амаль зраўняўся,
Ці ж змагу я сэрцам дарасці,
Каб, як ты, я праўды не баяўся,
Каб, як ты, жыццём сваім ісці?

Песня “Мама” (выконваюць Кюлян Міхаіл і Артур)

2-і. Невычэрпны сэнс гэтага адзінага слова, зразумелага, бадай, на ўсіх мовах свету. У ім і ласка, і шчымлівы боль, іюбоў, і надзея.

1-ы. Калі нам бывае вельмі балюча, з глыбіні душы вырываецца енк: “Мама”. І, здаецца, адразу становіцца лягчэй. Так было ў маленстве, так будзе заўсёды.

